

Toplumsal hayatta huzurun temelleri

Toplumsal huzur, bir ülkenin kalkınması ve gelişmesi için çok önemlidir. Çünkü bir toplumdaki ferdler mutlu ve huzurlu olurlarsa ve o ferdler sadece kendi menfaatlerini düşünmeyi bırakıp birlikteki kuvveti anlayarak devleti ve milleti için çabalamaya başarlarsa o toplum devrim niteliğinde büyük değişikliklere Allah'ın izniyle imza atabilir. Bunun için bu yazımızda bu mevzua değinilecektir.

Toplumsal Hayatımızda huzuru temin eden beş esas vardır:

1. Hürmet

2. Merhamet

3. Haramdan çekinmek

4. Emniyet

5. Serserilerin(başiboşların) serseriliği bırakıp itaat etmesi

Eğer bunlar bir toplumda sağlanırsa o toplum huzur içinde yaşayabilir. Eğer bu esaslardan bazıları sarsılırsa o zaman o toplumda huzur bozulmaya yüz tutar.

1. HÜRMET

Bir toplumun varlığını devam ettirebilmesi ve gelişim sağlayabilmesi için hürmet ve saygı duygusu şarttır. Birbirine hürmet etmeyen insanların olduğu bir toplumda, kavga ve çekişme çok olur. O toplum, enerjisini içeride tüketir. Dışarıya aktaramaz. O yüzden her toplumda hürmet duygusunu yerleştirmek çok önemlidir.

- a. En başta beni ve tüm sevdiklerimi yoktan yaratan Rabbim Allah'a hürmet etmeliyiz.
- b. Yüce kitabımız olan Kuran-ı Kerim'e hürmet etmeliyiz.
- c. Tüm peygamberlere hürmet etmeliyiz
- d. Kabe, namaz, ezan gibi tüm değerlerimize hürmet etmeliyiz.
- e. Anne ve Babaya hürmet etmeliyiz.
- f. Alimlere ve ilim sahiblerine hürmet etmeliyiz.

Kuran-ı Kerimde buyuruluyor ki:

Ve Rabb'in, kendisinden başkasına ibadet etmemenizi ve ana-babaya iyilik etmeyi emretti. Eğer onlardan biri veya her ikisi, senin yanında

ihtiyarlığa erişirse, sakın onlara “öf!” bile deme! Onları azarlama ve onlara güzel söz söyle! (İsrâ suresi, 23. ayet)

Peygamber efendimiz (a.s.m.) buyuruyor ki:

Cennet annelerin ayakları altındadır.” (Nesâî, Cihad, 6)

“Ana-babanıza ihsan ederseniz, çocuklarınız da size ihsan eder.” (Taberani)

Alimlere hürmet hakkında Hadis-i şeriflerde de buyuruldu ki:

İlim öğrendiğiniz zata tevazu gösterin! (Taberani)

Alimler, peygamberlerin vârisleridir. (Ebu Davud, İbni Mâce, Tirmizi)

Alimlere uyun! Onlar, dünya ve ahiretin ışıklarıdır. (Deylemî)

2. MERHAMET

Toplum bireylerinin birbirine merhamet etmesi ile toplum huzur içinde olabilir. Yoksa birbirinin halini anlamayan, her fırsatta birbirlerine zulmeden bireylerin olduğu bir toplumda herkes tedirgin olur. Hiç kimse birbirine güvenmez. Toplum içinde kolaylıkla fitne ve fesat çıkarılabilir.

İnsanlık tarihinde merhametin en güzel örnekleri asr-ı saadette yani Peygamber Efendimiz (a.s.m.)'in bulunduğu asırda gerçekleşmiştir. Zaten sahabe toplumu öyle güzide bir toplumdur ki Kuran'da haklarında ayet olduğu gibi, Tevrat ve İncilin asıllarında ayetler olduğu bize Kur'an-ı Kerim

tarafından bildirilmiştir.

Kuran-ı Kerimde buyruluyor ki:

Muhammed Allah'ın Resûlüdür. Ve onun berâberinde bulunanlar; kâfirlere karşı çok şiddetli, kendi aralarında gâyet merhametlidirler; onları çokça rükû' eden kimseler ve çokça secde eden kimseler olarak görürsün; (onlar)Allah'dan bir lütuf ve bir rıdvân (sâdece O'nun rızâsını) isterler. Secde eserinden olan alâmetleri, yüzlerindedir. Bu, onların Tevrât'taki vasıflarıdır. İncîl'deki vasıfları ise, bir ekin gibidir ki filizini çıkarmış, sonra onu kuvvetlendirmiş, sonra kalınlaşmış da gövdesi üzerine dikilmiştir; (bu hâl) ekincilerin hoşuna gider; (onlar hakkındaki bu benzetme) kâfirleri onlarla öfkelenmek içindir. Allah, onlardan îmân edip sâlih ameller işleyenlere bir mağfiret ve (pek) büyük bir mükâfât va'd etmiştir. (Fetih suresi 29.ayet)

Sahabe toplumu aralarındaki bu ulvi hislerle, birlik olmanın verdiği kuvvetle ve Allah'ın yardım etmesiyle sayıca az olmalarına rağmen zamanla gelişerek hem keyfiyeten hem kemiyeten büyümüş, o zamanki medeni toplumlardan sayılan Rumlara, İranlılara ve Mısırlılara üstad olacak derecede bir seviyeye çıkmıştır. Demek biz de birlikteki kuvveti anlayarak toplum olarak birbirimize kenetlenmeli ve aramızdaki merhameti geliştirmeliyiz.

Peygamber efendimiz (a.s.m.) buyuruyor ki:

Allah (cc)

merhametini yüz parçaya ayırdı. Doksan dokuz parçasını kendi yanında tuttu. Bir parçasını da yeryüzüne indirdi. İşte bu bir parça merhamet sebebiyle yaratılanlar birbirine merhamet ederler. Hatta yavrulu hayvan, yavrusunun bir tarafını incitir endişesi ile ayağını yavrusundan sakınır. (Buhari- Edep-19, Müslim Tevbe-17)

Allah, insanlara merhamet etmeyene rahmette bulunmaz. (Hadis-i Şerif, Buhâri)

3. HARAMDAN ÇEKİNMEK

Bir toplumda huzur, ancak Allah korkusunun insanlara yerleştirilmesiyle ve insanların Allah'ın haram kıldığından kaçınmasıyla mümkün olabilir. Zaten dikkat edilirse haramlar, hep insan fitratına zararlı olan şeylerdir. Bu durumda Rabbimizin emrine uymalı ve haramlardan kaçınmalıyız. Zaten **Helal dairesi genişdir, keyfe kâfi gelir. Harama girmeye hiç lüzum yoktur.**

Kuran-ı Kerimde buyruluyor ki:

Mü'min kadınlara da söyle; gözlerini (haramdan) sakınsınlar ve ırzlarını korusunlar; (el, yüz gibi) görünen kısımları müstesna, ziynetlerini göstermesinler ve başörtülerini yakalarının üzerine kadar salsınlar! (Nûr suresi 31. ayet)

4. EMNİYET

Hakiki iman ile herkesin içine manevi bir yasakçı konabilirse gerçek emniyet sağlanmış olur. Çünkü imanı yüksek olan bir insan zararlı bir şey aklına geldiğinde: “Rabbim benim her yaptığımı görüyor. Ahiret gününde ise yaptığımın en ufak bir işten bile hesaba çekileceğim. Onun için bu zararlı işten kaçınmam lazım” der. Özellikle hisleri galeyanda olan gençlerin yapacağı tahribatlar ancak cehennem korkusuyla önlenabilir. Yoksa emniyeti ihlal eden pek çok olayda en çok onların kullanıldığı ve yaptıkları tahribatlar malumdur. Hal-ı âlem buna delildir. Demek ki emniyetin muhafazası için topluma özellikle de çocuklara ve gençlere İman ve İslam eğitim verilmesi şarttır.

Bir Hadis-i Şerifte Peygamberimiz(a.s.m.) buyurdular ki:

Müslüman, diğer Müslümanların elinden ve dilinden zarar görmediği kimsedir. Mü'min de halkın, can ve mallarını kendisine karşı emniyette bildikleri kimsedir. (Tirmizi, İman 12)

5. İTAAT ETMEK

Toplumun huzuru ancak itaat eden bireylerin varlığıyla mümkündür. Yoksa bir devlette çıkarılan her hükme itiraz eden ve isyan çıkarmaya çalışan bireyler varsa o toplumda huzurdan bahsedilemez. Zaten itaat etmeyen bireylerin olduğu bir devlette huzur ve düzen bozulduğu için münafıkların ve fitnekarların kolayca fitne sokmasına imkan tanınmış olur. Toplumda isyan ve fitne çıkaranlar Allah katında mesuldürler. Kuran-ı Kerim ülü'l-emre yani emir sâhibi idarecilere itaat etmeyi emreder:

Ey iman edenler! Allah'a itaat edin; peygambere ve sizden olan ülü'l-emre (emir sâhibi idarecilerinize) de itaat edin! (Nisâ suresi 59. ayet)

Devlet otoritesine yapılan isyan, büyük bir fitne ve şerre yol açar. Malûmdur ki, isyan ile ortaya çıkan parçalanma, kargaşa ve anarşinin kapısını kapamak fevkalâde zordur. Hattâ bazen bu kargaşa, milletlerin ve devletlerin hayatına bile mal olabilmektedir. Bir Hadis-i Şerifte Peygamberimiz(a.s.m.):

"Eğer üzerinize Habeşî ve burnu kulağı kesik bir köle, emir tayin edilse, sizi Allah'ın Kitabı ile sevk ve idare ettiği sürece, onun emirlerini dinleyiniz ve itaat ediniz."(İbn Mâce, Cihad, 39; Buhârî, Ahkâm, 4)

Müctehidler, müceddidler ve diğer İslâm âlimleri, itaat etmemekle isyan etmeyi birbirinden tamamen ayrı değerlendirmişlerdir. Onlar, Allah'ın emrine aykırı durumlarda hiç kimseye itaat etmemişlerdir.

Bununla beraber kat'iyen isyana teşebbüs yahut teşvik de etmemişlerdir. Aksine, mü'minleri isyandan men etmek hususunda gayret ve himmetlerini esirgememişler ve bu vadede bütün Müslümanlara, halleriyle, örnek olmuşlardır.

Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar ise birbirlerinin dost (ve yardımcı)larıdır. İyiliği emreder, kötülükten yasaklarlar, namazı hakkıyla eda ederler, zekatı verirler, Allah'a ve Resulüne itaat ederler. İşte onlar, Allah'ın kendilerine (ahirette de) merhamet edeceği kimselerdir. (Tevbe suresi 71. ayet)

[Bu konudaki slaytı üst seçeneklerdeki "İslamiyet" seçeneğinden "Kısa Sunular" seçeneğine tıklayarak ulaşabileceğiniz gibi buraya tıklayarak da ulaşabilirsiniz.](#)